

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยอ้อ

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยอ้อ

อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลห้วย
เรื่อง ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วย การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วย ได้จัดทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยได้มีมติเห็นชอบให้ตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ เมื่อคราวประชุมสมัยสามัญ ที่ ๓/๒๕๖๓ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๓ และได้รับการลงนามอนุมัติจากนายอำเภอตะกั่วทุ่งให้ใช้เป็นข้อบัญญัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจึงประกาศใช้เป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลห้วย แล้วเจ็ดวัน

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นางสาววิมลลา ถิ่นทับปุด)

หัวหน้าสำนักปลัด รักษาราชการแทน
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วย ปฏิบัติหน้าที่
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วย

- สำนักงานปลัด.....
- กองคลัง.....
- กองช่าง.....
- กองการศึกษา.....

ที่ พง ๐๐๒๓.๑๐/๒๐๒๖

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วย
เลขที่รับ ๑๐/๒๕๖๓
วันที่ เดือน ปี ๑๖ กุมภาพันธ์ ๖๓

ที่ว่าการอำเภอตะกั่วทุ่ง
ถนนเพชรเกษม พง ๘๒๑๓๐

๑๕ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง เสนอร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

เรียน ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วย

อ้างถึง หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลห้วย ที่ ๓๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างข้อบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๓ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยได้ส่งร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อให้นายอำเภอพิจารณาให้ความเห็นชอบ นั้น

อำเภอตะกั่วทุ่ง พิจารณาแล้ว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๒ เห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยประกาศใช้และส่งสำเนาข้อบัญญัติเรื่องดังกล่าวให้อำเภอ จำนวน ๑ ชุด

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายปวิช ฐานันท์)

นายอำเภอตะกั่วทุ่ง

เรียน ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วย

- เก็บไม่รอด ๓ ชุด
- เสนอร่างข้อบัญญัติ พ.ศ. เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

(นายปวิช ฐานันท์)
นายอำเภอตะกั่วทุ่ง

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ
โทร/โทรสาร.๐-๗๖๔๙-๖๑๖๕

“ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด”

(นายปวิช ฐานันท์ รองอธิบดี)

รับทราบและดำเนินการต่อไป

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยูง

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๓

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ โดยผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขอเสนอร่างข้อบัญญัติ เรื่อง การควบคุม เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อพิจารณาเห็นชอบ และนายอำเภอ เพื่อเห็นชอบและประกาศใช้เป็นข้อบัญญัติ

เหตุผล

เพื่อเป็นการกำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยูง เป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนหรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยูง อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๖๗ มาตรา ๗๑ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติท้องถิ่น จึงมีความจำเป็นต้องออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยูงเพื่อบังคับใช้ต่อไป

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยูง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยูง ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๗ พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยูง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยูง และนายอำเภอตะกั่วทุ่ง จึงขอตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยูง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยูง ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยูง แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่โดยปกติเลี้ยงไว้เพื่อเป็นสัตว์บ้าน สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้งาน สัตว์เพื่อใช้เป็นพาหนะ สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้เป็นเพื่อน สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้เป็นอาหาร สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้ในการแสดง สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้ในการอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงสัตว์ที่อาศัยอยู่ตามธรรมชาติ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า กรรมวิธีหรือวิธีการที่จะดูแลให้สัตว์นั้นเจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้เพื่อไว้ขายหรือการค้าหรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเป็นงานอดิเรกการมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงแนวอาณาเขตที่ดินซึ่งใช้ประกอบการเลี้ยงสัตว์ที่มีพื้นที่ติดกันเป็นพื้นที่เดียว

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเป็นเจ้าของสัตว์รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้เป็นประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยูง

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหล่อยง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๕ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยง เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังต่อไปนี้

(๑) สุนัข

(๒) แมว

(๓) ช้าง

(๔) โค

(๕) กระบือ

(๖) แพะ, แกะ

(๗) นก

(๘) ไก่

(๙) เป็ด, ห่าน

(๑๐) สุกร

(๑๑) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้

ข้อ ๖ ห้ามทำการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตาม ข้อ ๕ ในที่ทางสาธารณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยงโดยเด็ดขาด

ความในวรรคหนึ่ง ไม่ใช่บังคับแก่การเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อการรักษาโรคเจ็บป่วยหรือสร้างภูมิคุ้มกันโรคของสัตว์

(๒) เพื่อกิจกรรมใดๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยง ประกาศกำหนดพื้นที่ส่วนหนึ่งส่วนใดให้เลี้ยงโดยมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนเป็นการเฉพาะ

(๓) เพื่อการย้ายถิ่นที่อยู่ของเจ้าของสัตว์

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช่บังคับแก่การปล่อยสัตว์ เพื่อการกุศลหรือจารีตประเพณีโดยได้รับอนุญาตจากองค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยง หรือเพื่อในพระราชพิธีหรือพิธีกรรมทางศาสนาตามประกาศของทางราชการ

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยง ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหล่อยง มีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๕ โดยให้มาตรการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนด จำนวน ประเภท และชนิดสัตว์ที่เลี้ยง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์ตามข้อ ๖

ข้อ ๘ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภท และชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำ และกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมม จนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่เป็นที่เกิด การปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๕) ให้สัตว์เลี้ยงภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้าย เตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญต่อผู้อื่น

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นรวมทั้ง ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยูง

หมวด ๒

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนใน ท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในพื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยูงเป็นเขต ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ สุนัข หรือสัตว์อื่นๆ โดยเด็ดขาด

(๙.๑) สถานที่ราชการในการดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยูง เช่น ที่ทำการองค์การ บริหารส่วนตำบลหล่อยูง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัด

(๙.๒) สถานที่ราชการหรือหน่วยงานราชการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยูง เช่น โรงเรียน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เป็นต้น

(๙.๓) บริเวณถนนสาธารณะทุกสาย บริเวณทางเดินรถไฟ บริเวณแม่น้ำทุกสาย

ข้อ ๑๐ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวน มาก เจ้าของต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๘ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะ ของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคหรือเหตุรำคาญอันเกิด จากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑๐.๑) การดูแลสุขภาพและสุขลักษณะของสถานที่สัตว์เลี้ยง ต้องทำรางระบายน้ำรับน้ำโสโครก ไปพ้นจากที่นั้น โดยสะดวกและเหมาะสม

(๑๐.๒) การระบายน้ำต้องไม่ให้เป็นที่เดือนร้อนแก่ผู้ใช้น้ำแหล่งสาธารณะ

(๑๐.๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น จนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๑๐.๔) ต้องทำความสะอาด กวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

(๑๐.๕) ต้องรักษาสถานที่ อย่่าให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรค อื่นๆ และต้องวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นเรียบร้อยเสมอ

(๑๐.๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนที่เพียงพอ

ข้อ ๑๑ หลังจากที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๑๐ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ราชการอื่นๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าว และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้

(๑๑.๑) สำหรับการเลี้ยงน้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๑๑.๒) สำหรับการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร จากชุมชนอันเป็นที่อยู่อาศัย และไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๑๑.๓) สำหรับการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๕๐๑ - ๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร จากชุมชนอันเป็นที่อยู่อาศัย และไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๑๑.๔) สำหรับการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร จากชุมชนอันเป็นที่อยู่อาศัย และไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนดพร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างน้อย ๑ ชุด

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน

(๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข

หมวด ๓

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงสัตว์ หรือห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลล่ออยู่

ความตามวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๑๔ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน มิให้ก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข พบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลล่ออยู่ หรือเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจจับสัตว์และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวันเมื่อพ้นกำหนดแล้ว ยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลล่ออยู่

หรือกรณีสัตว์นั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เหตุสมควร ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิ่งหนีจนเกิดอุบัติเหตุอื่นใดทำให้สัตว์บาดเจ็บ หากเป็นเหตุที่โดยพฤติการณ์ต้องเกิดขึ้นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยิ่ง จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้น กรณีถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าวบุคคลดังกล่าวย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยิ่งจะพิจารณาไล่เบี่ยความผิดตามข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๖ เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ ๑๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของทราบและให้มารับสัตว์คืนภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยิ่งหรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันแล้วไม่มีผู้ใดแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยิ่ง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้คืนสัตว์นั้นแก่เจ้าของสัตว์และได้รับชำระอัตราค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๗ กรณีที่กักสัตว์ไว้จากก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้น ตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนตัวสัตว์กรณีสัตว์นั้นตาย หรือเจ็บป่วยไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อ ที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่นๆ หรือเมื่อสัตว์แพทยได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายได้ ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์และเจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าธรรมเนียมการปรับและเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลหล่อยิ่งตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๘ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดการเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๑๙ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณะ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้นหรือสมควรกำหนดวิธีการ เพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระงับไว้ในคำสั่งนั้น

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๐ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๒๐.๑) มีอำนาจเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒๐.๒) เข้าไปสถานที่ใดๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อ ตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ใน การนี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครอง สถานที่นั้น

(๒๐.๓) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติตามข้อบัญญัติหรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือ รับรองการแจ้งหรือตามข้อบัญญัตินี้

(๒๐.๔) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะหรืออาจก่อให้เกิดเหตุ ร้ายจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณพอสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบได้ โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ ๒๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติ หน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การ บริหารส่วนตำบลที่อยู่ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๒๒ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลล้อยูงรักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่..... ๒๕๒๒ พ.ศ. ๒๕๖๓

(ลงชื่อ).....

(นางสาววิมลลา ถิ่นทับปุด)

หัวหน้าสำนักปลัด รักษาราชการแทน
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลล้อยูง ปฏิบัติหน้าที่
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลล้อยูง

เห็นชอบ

(นายบัญชา ธนอินทร์)
นายอำเภอตะกั่วทุ่ง

อัตราค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์
บัญชีท้ายข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วย
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

ลำดับ ที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียม บาท/ปี
	<u>ค่าธรรมเนียมการปรับ</u>	
๑.	ช้าง ค่าปรับเชือกละไม่เกิน	๑,๐๐๐.- บาท
๒.	ม้า โค กระบือ ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๕๐๐.- บาท
๓.	สุกร แพะ แกะ สุนัข ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๒๐๐.- บาท
๔.	สัตว์อื่นๆ ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๑๐๐.- บาท